

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Р4 г 23/2020
17.09.2020. године
Београд

Врховни касациони суд, судија Божидар Вујичић, у предмету предлагача АА из ..., ради заштите права на суђење у разумном року, одлучујући о приговору предлагача за убрзање поступка у предмету Врховног касационог суда Рев 184/2020, након спроведеног испитног поступка, донео је 17.09.2020. године

РЕШЕЊЕ

ОДБИЈА СЕ као неоснован приговор предлагача за убрзање поступка у предмету Врховног касационог суда Рев 184/2020.

ОДБИЈА СЕ као неоснован захтев предлагача за накнаду трошкова поступка.

Образложење

Предлагач је 02.09.2020. године, поднео председнику Врховног касационог суда приговор ради убрзања поступка. У приговору је навео да је тужилац у предмету Основног суда у Сјеници П 274/14 и да је изјавио ревизију против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 623/18 од 21.01.2019. године. Ревизију је доставио првостепеном суду 14.05.2019. године и у односу на изјављену ревизију до данас није добио одлуку од стране Врховног касационог суда. С обзиром да поступак по ревизији још увек није окончан предлагач тражи да се усвоји његов приговор, да се утврди да му је повређено право на суђење у разумном року, те да се Република Србије обавезе да му на име трошкова поступка исплати 6.000,00 динара.

Одлучујући о приговору на основу члана 7. ст. 2, 9. и 10. Закона о заштити права на суђење у разумном року ("Службени гласник РС" број 40/2015), Врховни касациони суд је нашао да је приговор неоснован.

По спроведеном испитном поступку у коме је прибављен извештај од писарнице Врховног касационог суда и од судије известиоца, утврђено је да су списи предмета примљени у Врховни касациони суд 17.01.2020. године и да су судији известиоцу у рад предати 21.01.2020. године. Предмет је већан 10.06.2020. године, а одлука је урађена и достављена судској пракси 17.07.2020. године.

Уставом Републике Србије у члану 32. став 1. је прописано да свако има право да му независан, непристрасан и законом установљен суд правично и у разумном року јавно расправи и одлучи о његовим правима и обавезама, основаности сумње која је била разлог за покретање поступка као и оптужбама против њега. Закон о парничном

поступку у члану 10. став 1. такође прописује да странка има право да суд одлучи о њеним захтевима и предлозима у разумном року, а Закон о заштити права на суђење у разумном року у члану 4. је прописао да при одлучивању о правним средствима којима се штити право на суђење у разумном року уважавају се све околности предмета суђења, пре свега сложеност чињеничних и правних питања, целокупно трајање поступка и поступање суда, јавног тужилаштва или другог државног органа, природа или врста предмета суђења или истраге, значај предмета суђења или истраге по странку, понашање странке током поступка, посебно поштовање процесних права и обавеза, затим поштовање редоследа решавања предмета и законских рокова за заказивање рочишта и главног претреса и израду одлука.

Имајући у виду наведене одредбе Устава и закона, Врховни касациони суд налази да у конкретном случају предлагачу није повређено право на суђење у разумном року, те да је отуда његов приговор неоснован. При томе, овај суд има у виду период у коме су се списи предмета налазили у Врховном касационом суду, а то је од 17.01.2020. године, па како је предмет већан 10.06.2020. године, одлука урађена и достављена судској пракси 17.07.2020. године и како је све то урађено пре подношења приговора, он је због свега тога неоснован па је и одлучено као у ставу првом изреке.

Како је приговор предлагача неоснован, он нема право на трошкове спора због чега је такав захтев одбијен ставом другим изреке решења.

Судија
Божидар Вујичић, с.р.

ПОУКА О ПРАВНОМ ЛЕКУ:

Против овог решења дозвољена је жалба

Врховном касационом суду у року од 8 дана од пријема истог.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић